

Minä astun esiin

”Kun heikkoja sorretaan ja köyhät vaikeroivat, minä astun esiin”, sanoo Herra. ’Minä tuon avun ja pelastan heidät’, lupaa Herra.” (Ps. 12:6.)

Avaintekstit:

Ps. 18:4-19;
Ps. 41:2-4;
5. Moos. 15:7-11;
Ps. 82;
Ps. 96:6-10;
Ps. 99:1-4;
Room. 8:34.

Meidän aikamme ei ole ainoa aika, jolloin pahuus, epäoikeudenmukaisuus ja sorto raivoavat. Psalminkirjoittajat elivät myös sellaista aikaa. Psalmeilla on monia tarkoituksia ja tehtäviä, ja yksi niistä on olla Jumalan vastalauseina maailman väkivaltaa ja sortoa vastaan – niin sitä, joka vallitsi psalminkirjoittajien aikaan, kuin sitäkin, joka vallitsee meidän aikanamme.

Kyllä, Herra on kärsivällinen ja pidättelee vihaansa suuressa pitkämielisyydessään, koska hän ei halua kenenkään hukkuvan, vaan toivoo kaikkien katuvan ja muuttavan tapansa (2. Piet. 3:9-15). Ja vaikka Jumalan oikeaksi katsoma aika hänen väliintulolleen ei aina vastaa ihmisten odotuksia, hänen tuomionsa päivä on tulossa (Ps. 96:13; Ps. 98:9). Meidän täytyy vain luottaa häneen ja hänen lupauksiinsa, kunnes se päivä koittaa.

Vain Luoja, jonka valtaistuini on perustettu vanhurskaudelle ja oikeudenmukaisuudelle (Ps. 89:15; Ps. 97:2), voi ylivermaisella tuomiollaan tarjota maailmalle vakauden ja menestyksen. Jumalan tuomiolla on kaksitahoinen tarkoitus: vapauttaa sorretut ja tuhota jumalattomat (Ps. 7:7-18).

Näin meille on luvattu, ja näin tulee jonakin päivänä todella tapahtumaan – mutta Jumalan omalla aikataululla, ei meidän. Tätä seikkaa psalminkirjoittaja korostaa.

10.2. Kristillisen kodin ja avioliiton päivä
Tämä tutkistelu on sapatiksi 10.2.2024

MAJES- TEETTINEN SOTURI

Lue Ps. 18:4-19; Ps. 76:4-10, 13; Ps. 144:5-7. Miten Herra kuvataan jakeissa? Millaisen kuvan tekstit antavat Jumalan valmiudesta vapauttaa kansansa?

Nämä hymnit ylistävät Herraa hänen mahtavasta voimastaan yli pahojen voimien, jotka uhkaavat hänen kansaansa. Ne kuvaavat Jumalan majesteettisuudessaan soturina ja tuomarina. Kuva Jumalasta soturina on yleinen psalmeissa ja sillä korostetaan, miten suurella vakavuudella Jumala suhtautuu kansansa avunhuutoihin ja kärsimykseen ja miten ripeästi hän reagoi niihin.

”Herra jylisi taivaassa, Korkein antoi äänensä kaikua, hän viskoi rakeita ja tulisia hiiliä. Hän ampui nuoliaan ja hajotti viholliset, hän kauhistutti heidät salamoillaan. Meren lähteet paljastuivat, maanpiirin perustukset tulivat näkyviin, kun sinä, Herra, käskit merta, kun sinun raivosi myrsky puhalsi sen yli.” (Ps. 18:14-16.)

Jo sen, millä päättäväisyydellä Jumala tarttuu toimeen, tuli hälventää epäilykset Jumalan suuresta huolenpidosta ja myötätunnosta kärsiviä kohtaan sekä hänen kyvystään voittaa paha. Meidän täytyy vain odottaa, että hän tekee sen.

Silloinkin, kun Jumalan kansa, esim. Daavid, oli sodassa, vapautus ei tullut inhimillisin keinoin. Monissa taisteluissaan Jumalan kansan vihollisia vastaan Daavid ylisti Jumalaa voittojen tuojana. Daavidin olisi ollut helppo ottaa kunnia itselleen niistä menestyksistä ja voitoista, joissa hän oli mukana, mutta hänen mielenlaatunsa ei ollut sellainen. Hän tiesi, mistä hänen voimansa oli peräisin.

Vaikka Daavid sanoo, että Herra opettaa hänen käteensä taistelemaan (Ps. 18:35), psalmeissa ei sanota, että hän olisi luottanut omiin taistelutaitoihinsa. Sen sijaan siellä sanotaan, että Herra taistelee Daavidin puolesta ja vapauttaa tämän (Ps. 18:48, 49).

Psalmeissa Daavid, joka tunnettiin menestyneenä soturina, ottaa paikkansa myös taitavana muusikkona, joka ylistää Herraa kansansa ainoana vapauttajana ja ylläpitäjänä (Ps. 144:10-15). Herran ylistäminen ja rukoileminen ovat Daavidin voiman lähteitä. Ne ovat voimallisempia kuin mikään sota-ase. Vain Jumalaan tulee luottaa, ja vain häntä tulee palvoa.

Oletpa saanut elämässäsi mitä tahansa lahjoja, mikä on vaarana, jos unohdat lahjojesi alkuperän?

OIKEUTTA SORRE- TUILLE

Lue Ps. 35:10; Ps. 37:14; Ps. 40:18; Ps. 70:6; Ps. 109:16; Ps. 146:6-10 ja Ps. 41:2-4. Mikä on Jakeiden sanoma meille tämän päivän ihmisille?

Jumala on erityisen kiinnostunut siitä, että haavoittuvia ihmisyhmiä, kuten köyhiä, puutteenalaisia, sorrettuja, orpoja, leskiä ja muukalaisia, kohdellaan oikeudenmukaisesti. Psalmi ovat lakien ja profeettojen tavoin selkeitä asiassa (2. Moos. 22:20-26; Jes. 3:13-15).

Useat psalmit käyttävät ilmaisua ”köyhät ja avuttomat” välttääkseen esittämästä sorrettuja pelkästään kansallisin ja uskonnollisin termein. Ilmaisua käyttämällä korostetaan Jumalan universaalia huolenpitoa koko ihmiskunnasta.

Ilmaus ”köyhät ja avuttomat” ei tarkoita vain aineellisesti köyhiä, vaan sillä tarkoitetaan myös muunlaista haavoittuvuutta ja avuttomuutta. Ilmaisun vetoa Jumalan myötätuntoon. Se välittää ajatusta siitä, että kärsivä ihminen on yksin, eikä hänellä ole muuta apua kuin Jumala. Ilmaisulla ”köyhä ja avuton” viitataan myös ihmisen vilpittömyyteen, rehellisyyteen ja rakkauteen Jumalaa kohtaan, kun hän tunnustaa täydellisen riippuvuutensa Jumalasta ja luopuu viimeisistäkin itseriittoisuuden ja itsekorostuksen rippeistä.

Avuttomista huolehtiminen (Ps. 41:2-4) osoittaa kansan uskollisuutta Jumalaa kohtaan. Haavoittuvia kohtaan tehty paha oli erityisen vastenmielinen synty raamatullisessa kulttuurissa (5. Moos. 15:7-11). Psalmi innoittavat Jumalan uskollisia korottamaan äänensä kaikkea sortoa vastaan.

Psalmi korostavat, kuinka turhaa on laittaa luottamuksensa katoaviin inhimillisiin keinoihin viisauden ja turvallisuuden saamiseksi. Jumalan kansa ei saa panna pelastustoi-voaan heitä johtaviin ihmisiin tai instituutioihin, varsinkaan silloin, kun nämä poikkeavat Jumalan teistä.

Armossaan Herra samaistui köyhiin tulella itse köyhäksi, jotta monet tulisivat rikkaiksi hänen köyhyydestään (2. Kor. 8:9). Kristuksen rikkauksiin kuuluu vapautus kaikesta synnin sorrosta, ja hän lupaa meille iankaikkisen elämän Jumalan valtakunnassa (Ilm. 21:4). Kristus täyttää psalmien lupaukset tuomarista, joka tuomitsee jokaisen köyhää ja avutonta sortavan teon ja laiminlyönnin (Matt. 25:31-46).

Kuinka paljon ajattelemme köyhiä ja avuttomia ja kuinka paljon teemme heidän hyväkseen?

KUINKA KAUAN TUOMIT- SETTE VÄÄRIN?

Herra antoi Israelin johtajille valtuudet ylläpitää oikeutta maassa (Ps. 72:1-7; 12-14). Kuninkaiden oli määrä käyttää valtaansa Jumalan tahdon mukaisesti. Johtajien keskeisenä huolena tuli olla rauhan ja oikeudenmukaisuuden varmistaminen sekä sosiaalisesti heikommassa asemassa olevista huolehtiminen. Vain tällöin maa ja sen kansa voisi menestyä. Kuninkaan valtaistuin vahvistuu siitä, kun ollaan uskollisia Jumalaa kohtaan, ei ihmisvaltoja kohtaan.

Lue Ps. 82. Mitä tapahtuu, kun johtajat vääristävät oikeutta ja sortavat kansaa, jota heidän tulisi suojella?

Psalmessa 82 Jumala julistaa tuomionsa Israelin turmeltuneille tuomareille. ”Jumalilla” (Ps. 82:1, 6) ei tarkoiteta pakanoiden jumalia eikä enkeleitä, sillä niiden tehtävänä ei koskaan ollut jakaa oikeutta Jumalan kansalle. Niitä ei voida tuomita siitä, etteivät ne täyttäneet niille kuulumatonta tehtävää. Psalmessa 82:2-4 luetelluissa syytteissä on kaikuja Tooran laeista. Jaheet identifioivat ”jumalat” Israelin johtajiksi (5. Moos. 1:16-18; 5. Moos. 16:18-20; Joh. 10:33-35). Jumala kysyy ”ihmisten pojilta”, tuomitsevatko he oikeudenmukaisesti. Heille julistetaan rangaistus, koska heidät on todettu väärämielisiksi. Johtajat horjuvat pimeydessä ymmärrystä vailla (Ps. 82:5), koska ovat hylänneet Jumalan lain valon (Ps. 119:105).

Raamatun mukaan Herra on ainoa Jumala. Hän jakaa valankäyttönsä maailmassa ihmisjohtajien kanssa, jotka hän on nimennyt edustajikseen (Room. 13:1). Kuinka usein ihmiset ovat kuitenkin käyttäneet vastuuasemaansa väärin?

Psalmi 82 paljastaa pilkallisesti sellaisten johtajien luopumuksen, jotka uskovat olevansa ”jumalia” muiden yläpuolella. Vaikka Jumala antoi Israelin johtajille arvovallan ja etuoikeuden tulla kutsutuksi ”Korkeimman lapsiksi” ja edustaa häntä, hän hylkää pahat johtajat. Jumala muistuttaa heitä siitä, että he ovat kuolevaisia ja samojen moraalityökalien alaisia kuin muutkin. Kukaan ei ole Jumalan lain yläpuolella (Ps. 82:6-8).

Jumala tuomitsee koko maailman; myös Jumalan kansa tulee tekemään tiliä Jumalalle. Sekä johtajien että tavallisten ihmisten tulisi jäljitellä jumalallisen tuomarin esimerkkiä ja panna toivonsa häneen.

Millainen määräysvalta sinulla on muihin ihmisiin nähden? Kuinka oikeudenmukaisesti käytät valtaasi?

ILMAISE NÄRKÄS- TYKSESI

Lue Ps. 58:7-9; Ps. 69:23-29; Ps. 83:10-18; Ps. 94:1, 2 ja Ps. 137:7-9. Millaisia tunteita tekstit välittävät? Kuka on tuomion antaja?

Joissakin psalmeissa pyydetään Jumalaa kostamaan yksilöille ja kansakunnille, jotka ovat aikoneet vahingoittaa tai jo vahingoittaneet psalminkirjoittajia tai heidän kansaansa. Tekstit voivat kuulostaa hämmentäviltä niissä käytetyn ankaran kielien vuoksi, joka näyttäisi olevan ristiriidassa sen raamatullisen periaatteen kanssa, että vihollista tulisi rakastaa (Matt. 5:44).

Silti psalminkirjoittajan närkästys sorron tähden on hyvä asia. Se tarkoittaa, että hän suhtautuu oikeaan ja väärään vakavammin kuin monet muut. Hän välittää suuresti siitä pahasta, jota maailmassa tehdään, hänelle ja muille.

Psalminkirjoittaja ei kuitenkaan missään sano, että olisi itse koston välittäjä. Hän jättää koston yksin Jumalan käsiin. Psalmeissa silti muistutetaan liiton rikkomisen kirouksista (5. Moos. 27:9-16) ja pyydetään Jumalaa toimimaan niin kuin on luvannut.

Psalmiit eivät ole pelkästään rukouksia, vaan myös profeettallisia julistuksia Jumalan lähestyvistä tuomiosta. Psalmi 137 on kuvausta Babylonille annettavasta tuomiosta, ja se heijastelee profeettojen kautta saatua ilmoitusta. Tuho, jota babylonialaiset kylvivät kansojen parissa, kääntyisi heitä itseään vastaan. Psalmiit sisältävät jumalallisen varoituksen siitä, ettei paha jää ikuisesti rankaisematta.

Jumalan kosto mitataan oikeudenmukaisuudella ja armolla. Jumalan lapset on kutsuttu rukoilemaan niiden puolesta, jotka kohtelevat heitä kaltoin, ja toivomaan heille kääntymystä (Ps. 83:19; Jer. 29:7).

Pyrkiessämme sovittamaan näitä psalmeja raamatullisiin normeihin rakkaudesta vihollisia kohtaan, emme saa kuitenkaan vähätellä niissä ilmaistua tuskallista kokemusta. Jumala näkee lastensa kärsimykset ja vakuuttaa, että kallis ”on Herran silmissä hänen hurskaintensa kuolema” (Ps. 116:15 VKR/RK 2012). Jumalallinen tuomio velvoittaa Jumalan omia puhumaan pahuutta vastaan ja tavoittelemaan Jumalan valtakunnan tuleamista täytydessään. Psalmiit antavat myös äänen niille, jotka kärsivät, vakuuttaen, että Jumala on tietoinen heidän kärsimyksistään ja että jonakin päivänä he saavat oikeuden.

HERRAN TUOMIO JA PYHÄKKÖ

Lue Ps. 96:6-10; Ps. 99:1-4 ja Ps. 132:7-9, 13-18. Missä Jumala julistaa tuomionsa ja mitkä ovat hänen meillemme antamansa vastauksen vaikutukset? Miten pyhäkkö auttaa meitä ymmärtämään, miten Jumala käsittelee pahuuden?

Herran tuomio liittyy läheisesti pyhäkköön. Pyhäkkö oli paikka, jossa psalminkirjoittajan ymmärrys pahuuden ongelmasta muuttui (Ps. 73:17-20). Pyhäkkö oli määrätty jumalallisen tuomion paikaksi, kuten urimin käyttö apuna tuomiota annettaessa (4. Moos. 27:21) ja ylipapin kantama tuomion rintakilpi (2. Moos. 28:15, 28-30) osoittavat. Vastaavasti monet psalmit kuvaavat Jumalan valtaistuimellaan pyhäkössä valmiina tuomitsemaan maailman sen synneistä ja pahuudesta.

Pyhäkössä pelastussuunnitelma paljastettiin. Pakanuudessa synti ymmärrettiin ensisijaisesti fyysisenä tahrana, joka voitiin poistaa taianomaisten rituaalien avulla. Raamattu sitä vastoin esittää synnin Jumalan moraalityön rikkomisena. Jumalan pyhyys tarkoittaa sitä, että hän rakastaa oikeutta ja vanhurskautta. Samoin Jumalan kansan tulisi tavoitella oikeutta ja vanhurskautta ja palvoa Jumalaa hänen pyhydestään. Näin tehdäkseen heidän täytyy noudattaa Jumalan lakia, joka on ilmaus hänen pyhydestään.

Pyhäkössä on Jumalan valtaistuin, joka on armoistuin, ja pyhäkköön tuodaan "vanhurskauden uhreja" (5. Moos. 33:19, RK 2012; Ps. 4:6, VKR). Pyhäkkö on siis syntien anteeksianton ja vanhurskauden ennalleen asettamisen paikka.

Kuitenkin "anteeksiantava Jumala" kostaa niiden pahat teot, jotka eivät kadu (Ps. 99:8, VKR). Käytännön seuraus siitä, että pyhäkkö on jumalallisen tuomion paikka, on jatkuva tietoisuus Jumalan pyhyydestä ja hänen vaatimuksistaan elää vanhurskaasti liiton edellyttämällä tavalla.

Herran Siionista antama tuomio johtaa vanhurskaiden hyvinvointiin ja jumalattomien tappioon (Ps. 132:13-18). Pyhäkkö elätteli riemukkaita odotuksia Herran tulemisesta tuomarina, etenkin suurena sovituspäivänä. Samoin psalmit lisäävät varmuutta siitä, että jumalallisen tuomarin tulo lähestyy (Ps. 96:13; Ps. 98:9), nimittäin Jeesuksen Kristuksen tulo taivaallisessa pyhäkössä (Ilm. 11:15-19).

Lue Room. 8:34. Miten se, mitä Kristus tekee taivaallisessa pyhäkössä, on hyvä uutinen hänen kansalleen?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen G. White, *Vuorisaarna*, s. 13–18, 27–32.

Psalmit ovat protesteja sitä vastaan, että ihmiset ovat valinpitämättömiä epäoikeutta havaitessaan. Niissä kieltäydettiin hyväksymästä pahaa. Psalmien motiivina ei ole kostonhalu, vaan halu kirkastaa Jumalan nimeä. Siksi vanhurskaiden on sopivaa iloita, kun he näkevät, miten Jumala kostaa pahan, sillä näin Jumalan nimi ja hänen oikeutensa palauteetaan maailmaan (Ps. 58:11, 12). Psalmit velvoittavat ihmisiä korottamaan äänensä pahaa vastaan ja tavoittelemaan Jumalan valtakunnan tuleamista sen täytydessä. Psalmeissa meille annetaan varmuus jumalallisesta lohdutuksesta ja vapautuksesta. Herra nousee puolustamaan oikeutta!

”Jeesus kehotti meitä iloitsemaan, kun ihmiset solvaavat ja vainoavat meitä. Hän kehotti ottamaan ’vastoinkäymisten kestämisessä ja kärsivällisyydessä esikuvaksenne profeetat’ (Jaak. 5:10). Abel, ensimmäinen uskova Aadamin lasten joukossa, kuoli marttyyrikuoleman. Henok vaelsi Jumalan yhteydessä eikä maailma tuntenut häntä. Nooaa pilkattiin kiihkoilijaksi ja pelon lietsojaksi. ’Monet kidutettiin hengiltä. He olivat torjuneet heille tarjotun vapautuksen, koska halusivat parempaan ylösnousemukseen. Toiset saivat osakseen pilkkaa ja ruoskaniskuja, jopa kahleet ja vankeuden.’ (Hepr. 11:35, 36.)” (Vs 30.)

Keskustelunaiheita:

1. Koska maailman pahuuden tuskallinen tiedostaminen voi saada ihmiset miettimään, hallitseeko Herra todella, kuinka voimme kasvattaa horjumatonta uskoa, joka pysyy vahvana jopa kiusauksissa? Eli mihin meidän tulee keskittyä säilyttääksemme uskomme Jumalan rakkauteen, hyvyyteen ja voimaan? Mitä ristin tulisi kertoa meille Jumalasta ja hänen luonteestaan?
2. Miksi on tärkeää olla luottamatta inhimillisiin keinoihin (johtajiin, instituutioihin ja yhteiskunnallisiin toimiin) perimmäisenä viisautena ja maailman oikeuden palauttajina? Miksi on parempi sen sijaan luottaa yksin Jumalan sanaan ja hänen tuomioonsa?
3. Mitä käytännön seurauksia on sillä totuudella, että pyhäkö on jumalallisen tuomion paikka?
4. Kuinka voimme ymmärtää sitä, että joissakin psalmeissa käytetään kovaa kieltä?